

Arrest

**nr. 49 737 van 19 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 21 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX, loco advocaat H. VAN DE WAL, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 3 februari 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 4 februari 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 4 februari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 7 mei 2010.

1.3. Op 20 mei 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 mei 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Saida (Libanon) en de Libanese nationaliteit te bezitten. U verklaart geen problemen gehad te hebben met de Libanese autoriteiten, doch u heeft enkel nog maar ellende gekend in Libanon. U kreeg geen liefde van uw ouders. Uw vader werd verwond in de burgeroorlog (u vermoedt 1976-1977). Uw broer M.(...) overleed in 1984 ten gevolge van de burgeroorlog. Van uw vijftiende tot uw achttiende jaar verbleef u in een weeshuis, waarna u introk bij uw zus en schoonbroer. Na het overlijden van uw schoonbroer werd u verantwoordelijk voor de opvoeding van de zoon van uw zus, Z.(...). Omdat haar echtgenoot, een Syriër, met valse identiteitsdocumenten in Libanon verbleef, en de registratie van vader op zoon gebeurt, kan haar zoon niet geregistreerd worden bij de Libanese autoriteiten. Toen uw beide ouders, samen met uw broer A.(...), tijdens de oorlog tussen Libanon en Israël in 2006 op weg naar het ziekenhuis spoorloos verdwenen, was voor u de maat vol. Gezien u sindsdien van hen geen nieuws hebt, vermoedt u dat zij moeten omgekomen zijn. Op 13 januari 2010 verliet u Libanon. Wegens geldgebrek kon u Libanon niet eerder verlaten. Met uw eigen paspoort reisde u tot Turkije. Vandaar reisde u illegaal tot Athene (Griekenland), alwaar u met een vals Spaans paspoort het vliegtuig kon nemen tot in België. U kwam in België aan op 3 februari 2010, en u vroeg er een dag later asiel aan.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u geen feiten en/of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U verklaart het land te hebben verlaten omdat u sinds uw kindertijd alleen nog maar ellende hebt gekend en u nooit liefde hebt gekregen van uw ouders. Daarnaast verklaart u ernstig te lijden onder het feit dat vooreerst uw vader gewond geraakte (tijdens de burgeroorlog in 1976) en uw broer M.(...) omkwam tijdens de burgeroorlog in 1984. Vervolgens worden uw vader, uw moeder en uw broer A.(...) vermist. Dit gebeurde in de oorlog in 2006, die 33 dagen duurde. Naar u vermoedt zijn zij omgekomen, u hebt immers geen enkel spoor meer van hen (CGVS, pp. 2-3). In de periode van 12 juli 2006 tot 14 augustus 2006 was er in Libanon inderdaad een internationaal gewapend conflict aan de gang, doch intussen is dit, zoals algemeen is geweten, niet meer het geval. Verder verklaart u uitdrukkelijk geen problemen gehad te hebben met de Libanese autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3).

U stelt bij een terugkeer naar Libanon op straat te zullen staan, dat u ziek bent en geen werk zult krijgen. U stelt nogmaals 'geen politieke vrees' te koesteren doch gevlucht te zijn omwille van de humanitaire situatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit deze door u aangehaalde asielmotieven kan echter niet worden afgeleid dat u een persoonsgerichte en systematische vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een kopie van uw identiteitskaart neer. Dit document heeft betrekking op uw identiteit, een gegeven dat hier op zich niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij op omstandige wijze heeft uitgelegd dat hij voldoet aan de criteria voorzien in de Conventie van Genève en de definitie van subsidiaire bescherming, waarbij hij echter moest vaststellen dat de tolk zeer summier zijn relaas heeft vertaald en verzoeker tevens de indruk kreeg dat bepaalde zaken niet goed werden vertaald of verkeerd werden geïnterpreteerd. Verzoeker benadrukt dat hij zeer duidelijk de historiek heeft geschetst van zijn verleden in Libanon, waaruit naar voor komt dat eerst zijn broer werd gedood en vervolgens ook zijn ouders en zijn andere broer wellicht werden gedood. Verzoeker stelt dan ook met een constante vrees te leven om eveneens het slachtoffer te worden van een willekeurige dood vermits regelmatig mensen in zijn omgeving hiervan het slachtoffer worden. Daar hij zich duidelijk buiten zijn land van herkomst bevindt en de bescherming van dat land niet kan inroepen, meent verzoeker dat hij wel degelijk valt onder de definitie van vluchteling zoals omschreven in artikel 1, A (2) van het Internationale Verdrag

betreffende de status van vluchtelingen. Rekening houdende met de feiten die zich in het verleden hebben voorgedaan, stelt verzoeker tevens een reëel risico te lopen om gefolterd of onmenselijk of vernederend behandeld of bestraft te worden in zijn land van herkomst door leden van een aldaar actieve terroristische groepering.

Er worden geen bijkomende stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.2. Zo verzoeker in zijn verzoekschrift poneert dat de tolk zijn relaas slechts summier heeft vertaald en meent dat er in de vertaling fouten zijn geslopen, dient de Raad vast te stellen dat deze blote beweringen geen steun vinden in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en hij er tevens uitdrukkelijk op werd gewezen dat eventuele problemen moeten gemeld worden. Verzoeker kreeg bovendien de gelegenheid om na het gehoor bijkomende opmerkingen te maken of bepaalde elementen aan zijn relaas toe te voegen. Hij heeft echter geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf en hij gaf expliciet aan dat hij alles had gezegd wat hij wilde zeggen en hij niets meer had toe te voegen (administratief dossier, stuk 3, p. 4). Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat zijn verklaringen verkeerd vertaald werden. Verzoeker licht overigens niet concreet toe welke elementen of gegevens in zijn verklaringen foutief of niet zouden zijn vertaald terwijl hij daar de gelegenheid toe had middels zijn verzoekschrift en zijn verklaringen ter zitting. Er is dan ook geen reden tot het bevelen van een nieuw gehoor.

2.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omdat hij sinds zijn kindertijd alleen maar ellende heeft gekend en nooit liefde kreeg van zijn ouders. Hij gaf tevens aan te lijden onder het feit dat zijn familieleden zijn omgekomen of vermist zijn tijdens de verschillende burgeroorlogen. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk geen problemen te kennen met de autoriteiten en gaf aan bij terugkeer naar Libanon op straat te zullen staan, hij ziek is en geen werk zal vinden. Hij stelde geen politieke vrees te hebben maar asiel aan te vragen omwille van de humanitaire situatie (administratief dossier, stuk 3, p. 2-3). Deze door verzoeker uiteengezette motieven houden geen verband met hoger aangehaalde criteria die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève. Evenmin houden zij verband met de voorwaarden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar verzoeker in het verzoekschrift poneert dat hij, rekening houdend met de feiten die zich hebben voorgedaan, een reëel risico loopt om gefolterd of onmenselijk of vernederend behandeld of bestraft te worden in zijn land van herkomst door leden van een aldaar actieve terroristische groepering, brengt hij geen objectieve en concrete elementen of aanwijzingen bij die deze bewering kunnen ondersteunen. Verzoeker maakte in de uiteenzetting van zijn vluchtmotieven geen melding van problemen die hij met terroristen zou hebben gekend. Zijn familieleden zouden weliswaar zijn omgekomen of vermist tijdens de verschillende burgeroorlogen doch actueel is de situatie in Libanon niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen concludeerde dan ook terecht dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS